

DOSSIERKOPIE

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Kopie No. 1

REFERENTIE No:

9801

AFDELING VERBINDINGEN

's-GRAVENHAGE, LANGE HOUTSTRAAT 28

TEL Nos: 180309; 184000-284

INFORMATIEKOPIE:

m
t
s
dgpz
poad
z
doa
dio,-/pz
gs
z.e.bot

ONTVANGEN CODEBERICHT

DATUM VAN ONTVANGST:

23 november 1961. [20 7 27 3]

BESTEMD VOOR:

min. van b.z.

Dir./Afd.: [Handwritten signature]

Visie:

Ag. No: 167027-8883

Dossier: 11213 mlg m

DATUM VAN AFZENDING:

22 november 1961.

AFKOMSTIG VAN: washington

informatiekopie geseind aan: new york

PARAAF/OPM:

GEHEIM

betreft n n g

op instructie van minister luns bezocht ik heden asst secretary for international organizations affairs kma cleveland stp eveneens aanwezig sisco kma blue en palmer alsmede huydecoper stp

ik begon met een herhaling van hetgeen ik cleveland reeds gisteren telefonisch had medegedeeld kma te weten dat de tijd nu begon te dringen en dat een krachtiger amerikaans optreden uiterst gewenst werd kma temeer indien slim zou doorzetten dat zaterdag of maandag gestemd zou worden stp de huidige onzekere situatie was gevaarlijk kma zowel voor de kansen van onze kma als van de v s resolutie stp daarnaast had het ontwerp van india een zeer onaangename toestand geschapen stp

in dit licht maakten wij ons dan ook bijzondere zorgen over de mededeling van bingham dat hij kma bij afwezigheid van een hk nieuwe slhk resolutie tegen hedenmiddag kma niet op het nng vraagstuk zou ingaan stp indien dit het geval zou zijn zou dat bij vele delegaties tot zeer gevaarlijke conclusies kunnen leiden stp

cleveland antwoordde dat onze informatie over de toespraak van bingham onjuist was stp bingham zou zich in zijn toespraak duidelijk uitspreken voor de beginselen kma die aan het amerikaanse ontwerp ten grondslag liggen stp sisco voegde hieraan toe dat hij over deze passage hedenmorgen nog gedurende een kwartier met bingham telefonisch had gesproken stp

cleveland beaamde de urgentie van de zaak stp het was evenwel nog niet mogelijk gebleken om sponsors te vinden stp de v s bleef nog steeds van mening dat het zelf niet moest sponsoren stp dit diende geen quo amerikaanse resolutie unquo te worden ook al was de quo parentage unquo daarvan voldoende bekend stp

cleveland verklaarde dat hij zich bewust was van de gevaren verbonden aan de indische resolutie stp

Louch
Rays
Carburn

GEHEIM

1027-11-60 031556-1

3. Over de inhoud van een codeber. mag niet met verwijzing naar dat bericht per telefoon worden gesproken.
4. Dossiers, welke codeber. bevatten, dienen veilig te worden opgeborgen.

2. Afschriften van codeberichten mogen uitsluitend door de afdeling Verbindingen worden afdigd.

1. Op een codeber. mag teleg. niet in open taal worden beantwoord, tenzij aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan (zifijnen).

ONTVANGEN CODEBERICHT

VERVOLG

-2-

Ref. No.: 9801

Rubricering: **GEHEIM**

deze soort van voorstellen waren altijd populair in de v n stp naar zijn mening moest vermeden worden dat het uiteindelijk zou neerkomen op een keuze tussen twee tegenstrijdige resoluties kma te weten de ameri kaanse aan de ene kant en die van india aan de andere stp in dit verband bracht hij ter sprake de thans in de brazzaville groep opgeworpen gedachte van een tussen vorm met een interim periode van praten gevolgd door uitzending van een missie in geval van mislukking van het gesprek stp ik antwoordde deze gedachte te kennen en te menen dat minister luns haar niet zonder meer had verworpen stp

cleveland vroeg mij vervolgens of een onvoldoende meerderheid voor de v s resolutie door de ned publieke opinie als een nederlaag zou worden gezien stp ik ant woordde hierop categorisch dat zulks n i e t het geval zou zijn indien de v s deze resolutie zou steunen stp

vervolgens bracht ik ter sprake hetgeen bowles quo off the record unquo gezegd zou hebben kma zoals uit nederlandse bron in australie vernomen en voort komende van de redactie van een australisch blad stp ik neem aan dat schurmann u hiervan de tekst zendt stp

cleveland was zeer verwonderd over deze aanhalingen en verzocht de te mijner beschikking staande zinnen te mogen overnemen voor nader onderzoek stp ik gaf hem een uittreksel van de mij telefonisch verstrekte tekst stp cleveland stelde uitdrukkelijk dat dit niet het denken van de v s administratie vertegenwoordigde stp hij achtte het niet onmogelijk dat hier sprake moest zijn van een verkeerd verstaan stp ik zei zulks te hopen stp

tot slot herhaalde cleveland zijn verzekering dat bingham hedenmiddag op de nng kwestie zou ingaan quo not mentioning it in his speech would be more noticable than anything he did say unquo stp

van roijen 844.

GEHEIM

1. Op een codeber. mag teleg. niet in open taal worke- antwoord,) (lijnen).
tenzij aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan) ()
2. Afschriften van codeberichten mogen uitsluitend door de afdeling Verbinding) () rdigd.
3. Over de inhoud van een codeber. mag niet met verwijzing naar dat bericht per telefoon worden gesproken.
4. Dossiers, welke codeber. bevatten, dienen veilig te worden opgeborgen.

Nummer - 7272

Bijlage

Gedeelte van de rede van de heer Bingham (Verenigde Staten) in de plenaire Vergadering op 22 november 1961

I should now like to turn to another matter. The dispute over the territory of West New Guinea provides this Assembly with a great challenge and an unusual opportunity. I shall not attempt to review the tangled history of this dispute, nor presume to pronounce judgement on the conflicting claims of the Governments of Indonesia and the Netherlands. However, hopefully, the barren confrontation of claims and counter-claims is nearing its end. Provided the Assembly acts with judicious realism, this territory may soon cease to be a focus of international disputation. Indeed, it may well serve as a model for responsible decolonization.

My Government regards as imaginative and constructive the initiative which the Government of the Netherlands has taken in proposing its relinquishment of control over West New Guinea, with a United Nations administration for an interim period. The basic condition set by the Government of the Netherlands is that the inhabitants of the territory be afforded the right to exercise freedom of choice with regard to the ultimate disposition of the area. The position of the United States on the principle of self-determination is well known, and we perceive no valid reason why an appropriate expression of the will of the people should be denied the inhabitants of West New Guinea.

On the other hand, while we welcome the general nature of the Netherlands proposal, in our opinion the Netherlands draft resolution (A/L. 354) represents completely the point of view of its sponsor, and does not sufficiently recognize the intense Indonesian interest in the Territory.

We believe that there is no purpose to be gained by attempting to ignore, as does the Netherlands draft resolution, the claim of Indonesia to sovereignty over the territory the latter calls Irian Barat. The Assembly should, in our view, not be asked to accept either the Netherlands claim to sovereignty or the Indonesian claim. Whatever it does should be without prejudice to either side. In the light of the dispute that exists, the proper course in accordance with the United Nations Charter would seem to be to assure the people of the area an opportunity at the proper time to express their own choice as to their political future, under the aegis of the United Nations.

In order to assure this result, we believe that any resolution adopted by the Assembly should make perfectly clear that the administration of the area would be turned over by the Dutch to the United Nations by a certain date. The conditions for the transfer would be laid down by the seventeenth session of the General Assembly, after receiving the recommendations of a small commission comprised of disinterested Member States.

We believe that such a United Nations administration, leading to the expression of choice by the people of the area, should provide to Indonesia every reasonable opportunity to pursue its objective of achieving the integration of West New Guinea with Indonesia. During the interim period, Netherlands control would have been ended and an impartial United Nations administration would be in complete control. We would assume that under such an administration Indonesia would have access to the area.

We do not believe that the proposal of the delegation of India (A/L. 367) offers a

definitive solution to the problem we confront. Much as we would like to see a reconciliation of the views of the Netherlands and Indonesia on this matter, and much as we would welcome friendly discussions between the disputants, we would point out that similar proposals for simple bilateral negotiations have been presented here before and rejected. We believe that any resolution on this matter now must take into account the new developments which are represented by the expressed willingness of the Netherlands to relinquish its control over the territory to the United Nations.

Moreover, in our view, adoption of a simple appeal to the parties to negotiate would amount to rejecting – or at least ignoring – the idea that the people of the area should be given the right of self-determination. Indeed, we note with sorrow that the draft resolution offered by the Indian delegation makes no mention of the people of West New Guinea, and it seems to accept the notion that their political future can, and indeed should, be settled by others without taking their views into account.

The right of self-determination is a basic right under the Charter and under resolution 1514 (XV). The representative of India, Mr. Krishna Menon, in effect stated here the other day that he could not accept the idea of a United Nations commission, since this would be tacit acceptance that the sovereignty of the area was open to dispute. But that is precisely the case: Indonesia claims sovereignty, and its claim is supported by a number of delegations, including India. But the Netherlands also claims sovereignty, and its claim is likewise supported by a number of delegations.

Thus, this would seem to be a case in which the principle of self-determination is entirely appropriate, and indeed offers the only practical and just way out of an impasse which has now continued for more than a decade.

One final point: we have every reason to hope and believe that the Indonesian Government can and will accept the idea of self-determination for West New Guinea, provided that the administration of the process is impartial, and provided that Indonesia would have every appropriate access to the area. We believe that it would clearly be in Indonesia's interest to accept the prospective Dutch withdrawal from West New Guinea and then to pursue Indonesia's objectives through peaceful means. This is a complex matter which will take time, patience and concerted effort by all concerned.